

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

נדה-דם הנדה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דם היוצא מפי האמה יוכיח, שבא ממקום טמא - וטהור, אף אתה אל תתמה על זה, שאע"פ שבא ממקום טומאה - יהיה טהור - ת"ל זובו טמא וזאת - לרבות מימי רגליו לטומאה.												!
דם היוצא מפי האמה מנלן דטהור?											^	
יכול יהא דם היוצא מפיו ומפי האמה טמאין - ת"ל (ויקרא ט"ו) זובו טמא הוא הוא - טמא, ואין דם היוצא מפיו ומפי האמה טמא, אלא טהור.	דתניא:											!
ואיפוך אנא												⚡
דומיא דרוק, מה רוק - שמתעגל ויוצא, אף כל - שמתעגל ויוצא, יצא דם - שאין מתעגל ויוצא.	רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:											!
והרי חלב שבאשה, שמתעגל ויוצא												⚡
חלב שבאשה - מטמא טומאת משקין	ואמר מר:											⚡
טומאת משקין - אין, אבל לא טומאה המורה												⚡
דומיא דרוק, מה רוק - מתעגל ויוצא וחוזר ונבלע, אף כל - מתעגל ויוצא וחוזר ונבלע, יצא דם - שאינו מתעגל ויוצא, יצא חלב שבאשה - שאע"פ שמתעגל ויוצא, אינו חוזר ונבלע.	אלא אמר ר' יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:											!
ונילף מוובו: מה זובו שאין מתעגל ויוצא - מטמא, אף כל												⚡
מזוובו ליכא למילף - שכן גורם טומאה לאחרים.	רבא:											!
והשרץ												⚡
שרץ שיבש ושלדו קיימת - טמא.	ריש לקיש:											⚡
מטמאין לחין ואין מטמאין יבשין	והאנן תנן:											⚡
לא קשיא, הא - בכלון, הא - במקצתן.	רבי זירא:											!
(ויקרא י"א) בהם, יכול בכלון - ת"ל מהם, אי מהם - יכול במקצתן, תלמוד לומר - בהם. הא כיצד? כאן - בלח, כאן - ביבש.	דתניא, א"ר יצחק ברבי ביסנא אמר רבי שמעון בן יוחי:											!
הני זבוגי דמחזא, כי שלדן קיימת - טמאין.	רבא:											⚡
שרץ שנשרף ושלדו קיימת - טמא.	ריש לקיש:											⚡
נמצא שרץ שרוף על גבי היתים, וכן מטלית המהווא - טהורין, שכל הטמאות כשעת מציאתן	מיתבי:											⚡
לא קשיא, הא - בכלון, הא - במקצתן	רבי זירא:											!
בהם, יכול בכלון - ת"ל מהם, אי מהם - יכול במקצתן, ת"ל - בהם. הא כיצד, כאן - בשרוף, כאן - בשאינו שרוף.	דתניא, א"ר יצחק ברבי ביסנא אמר רבי שמעון בן יוחי:											!
מטמאין לחין.												⚡
זב דכתיב - (ויקרא טו) רר בשרו.												⚡
כיהו וניעו ורוקו - דכתיב (ויקרא טו) כי ירוק הזב - כעין רוק.												⚡
שרץ - (ויקרא י"א) במותם אמר רחמנא, כעין מיתה.												⚡
שכבת זרע - הראויה להזריע.												⚡
נבלה - דכתיב, (ויקרא י"א) כי ימות - כעין מיתה.												⚡
אם יכולין להשרות:												⚡
תחילתו וסופו בפורשין, או דלמא תחילתו אף על פי שאין סופו?	בעי רבי ירמיה:											^

disputants- חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ◊ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

		Talmud Navigator													
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
נדה-דם הנדה	מימרא	ת"ש, דתניא: [יהודה בן נקוסא]										◆	■	!	◇
כמה היא שרייתן בפושרין? יהודה בן נקוסא אומר: מעת לעת, תחילתו אף על פי שאין סופו.		רשב"ג										◆	■	!	◇
צריכין שיהו פושרין מעת לעת.		רבי יוסי:													
בשר המת כו'.		שמואל:													■
טהור מלטמא בכזית, אבל מטמא טומאת רקב.		תניא נמי הכי, רבי יוסי:													■
בשר המת שביש ואין יכול לשרות ולחזור כמות שהיה - טהור מלטמא בכזית, אבל טמא טומאת רקב.															■
השרץ שנמצא במבוי - מטמא למפרע, עד שיאמר בדקתי את המבוי הזה ולא היה בו שרץ, או עד שעת כבוד.															■
וכן כתם שנמצא בחלוק - מטמא למפרע, עד שיאמר בדקתי את החלוק הזה ולא היה בו כתם או עד שעת הכבוס.															■
ומטמא בין לח בין יבש															■
היבש - מטמא למפרע, והלח - אינו מטמא אלא עד שעת שהיה יכול לחזור ולהיות לח.		ר"ש:													■
עד שעת כבוד חזקתו בדוק, או דלמא חזקתו מתכבד?		איבעיא להו:													^
ומאי נפקא מינה															⚡
דאמר כביד ולא בדיק, אי אמרת חזקתו בדוק - הא לא בדק, אי אמרת חזקתו מתכבד - הא מתכבד.															!
אי נמי - דאשתכח בגומא, אי אמרת חזקתו בדוק, מאן דבדק - בגומא נמי בדיק, אי אמרת חזקתו מתכבד גומא לא מתכבדא.															!
וכן הכתם וכו'.															■
איבעיא להו: עד שעת כבוס חזקתו בדוק, או דלמא חזקתו מתכבס?															^
למאי נפקא מינה															⚡
דאמר כיבס ולא בדק, אי אמרת חזקתו בדוק - הא לא בדק, אי אמרת חזקתו מתכבס - הא מתכבס.															!
אי נמי - דאשתכחה בסטרא, אי אמרת חזקתו בדוק מאן דבדק - בסטרא נמי בדיק, אי אמרת חזקתו מתכבס - בסטרא לא מתכבס.															!
מאי?															^
מפני מה אמרו השרץ שנמצא במבוי - מטמא למפרע, עד שיאמר בדקתי את המבוי הזה ולא היה בו שרץ או עד שעת כיבוד - מפני שהזקת בני ישראל בודקין מבואותיהן בשעת כבודיהם, ואם לא בדקו - הפסידוהו למפרע. ומפני מה אמרו כתם שנמצא בחלוק מטמא למפרע, עד שיאמר בדקתי את החלוק ולא היה בו כתם, או עד שעת הכבוס - מפני שהזקת בנות ישראל בודקות חלוקיהן בשעת כבוסיהן, ואם לא בדקו - הפסידו למפרע.	תא שמע, דתניא א"ר מאיר:														◆
תחזור ותכבסנו, אם נדחה מראיתו - בידוע שלאחר כבוס, ואם לאו - בידוע שלפני הכבוס.	ר' אחא:														◆
אינו דומה כתם שלאחר הכבוס לכתם שלפני הכבוס, שזה מקדיר זה מגלדי.	רבי:														◆
ש"מ: חזקתו בדוק, ש"מ.															!
ומטמא בין לח וכו'... ר"ש אומר היבש מטמא למפרע והלח וכו'.															■
לא שנו - אלא שרץ, אבל כתם לח - נמי מטמא למפרע, אימר יבש היה ומיא נפיל עליה.	ר' אלעזר:														■
שרץ נמי, אימר: יבש היה ומיא נפיל עליה															⚡
אם איתא דהכי הוא - אמרטי אימרטי.															!
כל הכתמין הבאין מרקם - טהורין	[ת"ק]														◆

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

נדה-דם הנדה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מטמא, מפני שהם גרים וטועין.	רבי יהודה:											■
הבאין מבין העובדי כוכבים - טהורין.												■
מבין ישראל ומבין הכותים - רבי מאיר מטמא	[רבי מאיר]											■
מטהרים, מפני שלא נחשדו על כתמיהן	הכמים:											■
קפסיק ותני, אפילו מתרמוד.												■
זאת אומרת: מקבלין גרים מתרמוד.	ר' יוחנן:											◇
איני											♣	
אין מקבלין גרים מתרמוד	והא רבי יוחנן וסביא דאמרי תרווייהו:											◇
וכי תימא זאת - ולא סבירא ליה												!
הלכה כסתם משנה	והאמר רבי יוחנן:											◇
אמוראי ניהו, ואלביא דרבי יוחנן.												◇
מבין ישראל וכל.												■
ורבנן, אי דישאל מטהרי, דמאן מטמול?												♣
מבין ישראל - טמא	חסורי מחסרא, והכי קתני:											!
מבין הכותים - רבי מאיר מטמא - דכותים גרי אמת הן	[רבי מאיר]											!
מטהרין - דכותים גרי אריות הן.	הכמים:											!
אי הכי - שלא נחשדו על כתמיהן - גרי אריות מבעי ליה												♣
מבין ישראל ומבין הכותים - טמאין, דכותים גרי אמת הן.	אלא הכי קאמר:											!
הנמצאין בערי ישראל - טהורין, שלא נחשדו על כתמיהם ואצנעי מצנעי להו.												!
הנמצאין בערי כותים - רבי מאיר מטמא - דנחשדו על כתמיהם	[רבי מאיר]											!
מטהרין - שלא נחשדו על כתמיהן.	הכמים:											!
כל הכתמים הנמצאים בכל מקום - טהורין, חוץ מן הנמצאים בחדרים ובסביבות בית הטמאות.												■
בית הטמאות של כותים מטמאין באהל, מפני שהם קוברין שם את הנפלים.	[ת"ק]											■
לא היו קוברין, אלא משליכין, וחיה גורתו.	ר' יהודה:											■
נאמנים לומר: קברנו שם את הנפלים, או לא קברנו.												■
נאמנים לומר על הבהמה אם בכרה אם לא בכרה.												■
נאמנים על ציון קברות.												■
ואין נאמנין לא על הסככות, ולא על הפרעות, ולא על בית הפרס.												■
זה הכלל: דבר שחשודים בו - אין נאמנין עליו.												◇